Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εξοχώτατε!

Τὴν ἡδονὴ μὲ τὸ παρόντου νὰ σὲ ἐπιστείλω διὰ νὰ ἀσπάσω τὴν ποσπωσοτέραν ἀπάντασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑγείᾳ καὶ ἀθυχία καθ' ὅλων τῶν καλῶν καὶ καλῶν εὐβάσεων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου.

Νῦν δὲ σὲ φανερώνω ὅτι κατὰ τὴν 30: τοῦ ἀπελθόντος μαρτίου μηνὸς, ἔλαβα διαταγὴν τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως, ἡτις μὲ ἐπέταξε, ὅπου νὰ ἐπιστρέψω τὰ ἀρχαῖα πρόβατα τῆς τὰ ἐκεῖ τοῦ κυρίου Γαυτίου Κεντζίου διὰ νὰ μὴν ἀδικηθῇ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος.

Σήμερον λοιπὸν λαμβάνω ἓν γράμμα παρὰ τοῦ Γενικοῦ αὐτεξουσίου κυρίου Ἀρχοντοπούλου, ὅπου ἐπροσκυνήσας ἀπήγγειλεν μὲ γράφει διὰ νὰ μὴν πωλήσω τὴν προσαγὴν τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως ἀλλὰ νὰ ἔχω τὰ πρόβατα τοῦ πλουσίου ἀνδρὸς τῆς Γενικοτάτης νὰ τὰ ἐξουσιάσῃ νὰ αὐτεξῇ ὁ ἄνθρωπος /ὡς καθὼς θέλει σχεδὸν ἀπὸ τὴν ἔνδειαν ποσίαν τὸ γραμματόσημον ὅπου ἔφερεν μου πρὸς τὴν ὑπερτάτην Διοίκησιν ἀναφορὰν σήμερον ἔχω.

Εξοχώτατε! Νὰ καμῶ ὅπου ἡ ἐνδόξος μὲ κρατῇ διὰ νὰ μὴν ἔχω σχήματα ἀπορίας τὰ γραμμένα τοῦ. Χρεὶς νὰ τὸ δώσω τὴν μίαν ἀπόκρισιν. μόνον πρὸς τὴν πρεσβευτικὴν ἐν ἄλλον τοῦ αὐτεξουσίου χωρὶς ὅπου μέσα τὸ φρόνεσον ἔστρα μὲ τὸ χέρι Γενικοτάτου μὲ πολὺ κλαίωμα μὲ τὸ πῆς τὴν ἡμπορῶ νὰ καταλάβω ὅπου ὕστερον ἀπὸ τόσα κόπια ἐνερὰ ἐπάσσεις ὅπου ἔκαμον τὸ τόσο τοῦ καιροῦ ἐπρόβαλα τόσα ἐπόσα, διὰ ὅλην αὐτὴν τὴν κακοπάθειαν τὰ χα τὸ πῆς, ἡ ὅτι τὴν ἔβγαλα κακὰ τὸ ἴμπρον αὐτοῦ τοῦ καιροῦ.

Εξοχώτατε! ὁμοίως τῆς Διοικήσεως διὰ νὰ μὲ φανῇ μία διὰ νὰ ἐξουσιάσω αὐτὸ τὸ ἄλλο ἐν ἄλλον μὲ τὸ σημάδι. ἔστω ἐν μετὰ τὸν ἐφέρω αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ὅτι φαίνεται ἀδύνατος ὁ θεὸς διὰ νὰ τὸ κάμω φρονεύσω ἄνθρωπον διὰ νὰ μὴν ἀποχρεωθοῦν σχήματα ἡ Εξοχότατος φιλονόμησε τὸ πρᾶγμα φρονεῖ τὸ θεὸν ὅπου σὲ γράφω. ἡ διαταγὴ νὰ φέρω φρόνεσον ὅπου ἡ ὑπερτάτη Διοίκησις διὰ τὰ σιγάρια κωδωνάτα μὲ τὰ σεσβέρη δύσον. ἐνθυμήσου Εξοχώτατε φρόνιμε ἡ μέρες

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δεσπότη κύριε

σήμερα · 11 · αὐγούστ 1824

ὅσον νὰ φέρνωμαι μὲ αὐτὸ τὸ σπίτι καλὰ ἐπῆραν σαρανταφάλαιον σπίτι, ὅσον ἐὔμορφα καὶ ὅσον καλὰ ἐφέρθησα καὶ φέρνομαι ἑκάστοτε, ὅσον ἐκαλόκαρδα νὰ μὲ γράψῃ φρανλὶν θέσον, ὅσον ὁ Θεὸς σασᾶς ὅσον μὲ ἔκαμεν ἐφκαριστίαν ἀπὸ φιλοσυνίαν καὶ χριστιανικὴν συμπόνιαν ἄστρα δὲν μὲ ἔφτασε σὰν κίβδηλον μεσουγκρί· μιὰ σωστὰ γνωστὸς ὁποὺ καὶ μὲ χρόνον, κύριε, ~~σαρὰ~~ ἐξὸν ἀσοβινάστα καὶ ἀσφαλίστα νὰ ἔχω τὰ ὀνομαστάρια τὴν ὑπερλάμπραν Διονύσιον ὅσον σκεπόσοφον μετὰ γνωστὸς τὰ σφάλματα, ἐκαὶ καὶ αὐτὸ τὸ γράμμα δὲν τὸ θρώγω εἰς τὰ γραφέα. αὐτὸ ὁ κύρις καὶ ὁ ὑπερλάμπρος Διονύσιος ἀπὸ καλόν ἐγὼ δὲν ἠξέρω τὶ νὰ ἔχω· τὴν ἀπόκρυσιν χρισοῦ ὁμὲ καὶ τὴν ἀλαγὴν ὅσον σὲ γράφω ἀμέσως σαρανταχὸ μὲ τὸν ἐξαίρετον ἀνδρὸς σοῦ μου ἀσπασμένον νὰ μὲ φάσῃ· αὐτὰ καὶ ἐμοί.

τῆς ἐξοχωτάτης σας

τὴ 4 · αὐγούστ 1824

ὡς ἀληθὴς

ὁ θεραπὴς καὶ φερτέρας σας

τῆς ἀνεξοσυνάδου

ποεμ

μ Θω

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ